

Coronawirus... spadł na nas niespodziewanie, odciął nas od szkoły, ale nie zabił kreatywności!

"Baśń o kocie w butach" w wykonaniu uczniów klasy czwartej

W związku z udziałem w Wielkiej Lidze Czytelników uczestnicy projektu wykonywali różne zadania, aby zdobyć Certyfikat Wielkiej Ligi Czytelników „Placówka Aktywnie Promująca Czytelnictwo”. W tym celu uczniowie klasy czwartej pod kierunkiem pani od j. polskiego przygotowali inscenizację "Baśni o Kocie w butach". Wyuczone role, przygotowane kostiumy i ... koniec zajęć w szkole. Nie dane było małym aktorom stanąć przed szkolną publicznością. Ale mamy nadzieję, że po powrocie do szkoły we wrześniu tak się stanie. Tymczasem obok (na zdjęciach) trzech uczniów w swoich baśniowych rolach.

Wielka Liga Czytelników

zmagania uczniów trwają mimo kwarantanny

red.

Praca OLI

Tratwa Sławka

red.

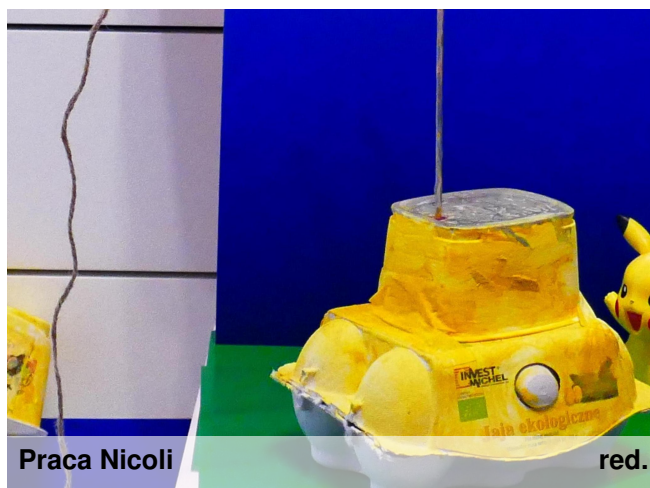
Prace uczniów klasy trzeciej w konkursowym tygodniku "Kwarantannik Sobotni"

Wielka Liga Czytelników wydaje e-gazetkę dla społeczności szkół i przedszkoli „Kwarantannik” i są w niej zamieszczane materiały związane z realizacją Wielkiej Ligi Czytelników, czy też promocją czytelnictwa, kultury, edukacji. Zachęcamy do czytania, zwłaszcza że zamieszczone są tam artykuły uczniów klasy III naszej szkoły.

Mimo że czas kwarantanny trwa, my nie robimy przerwy w czytaniu. Wielu uczniów naszej szkoły bierze udział w ogólnopolskim konkursie czytelniczym Wielka Liga Czytelników.

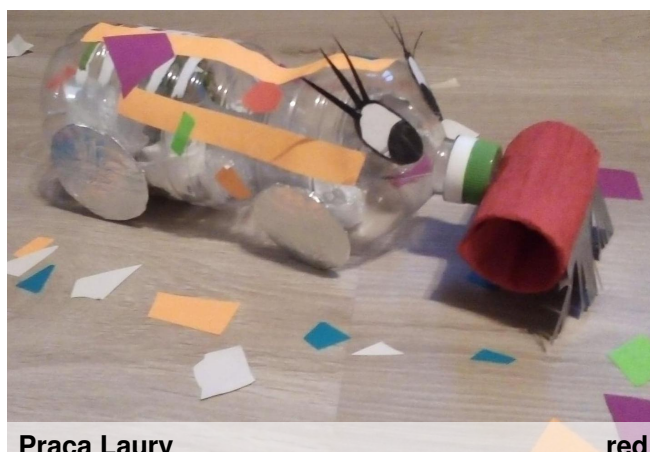
W dniu 11 maja odbył się test kwalifikacyjny, w wyniku którego wyłoniono najlepszych, którzy będą reprezentować naszą szkolną społeczność w etapie powiatowym WLC. Są to: Gidek Nikola, Gzyl Weronika, Osysko Aleksandra (z klas I - IV) oraz Rzepka Michał i Cieśla Justyna (z klas V - VIII).

Życzymy im powodzenia:)

Praca Nicolii

red.

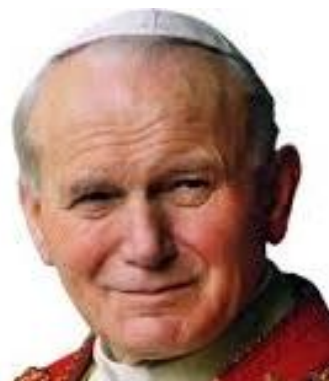
Praca Laurv

red

100 ROCZNICA URODZIN PAPIEŻA JANA PAWŁA II

Ten rok jest wyjątkowy. W dniu 18 maja 2020 obchodzimy 100. rocznicę urodzin Jana Pawła II. Gdyby nie pandemia koronawirusa, byłibyśmy uczestnikami i świadkami wielu religijnych i patriotycznych wydarzeń dotyczących tej rocznicy. Niestety, w tej sytuacji musimy zadowolić się świętowaniem w wirtualnym świecie.

Karol Wojtyła wywodził się z bardzo pobożnej i religijnej rodziny. Jak sam często mówił, jego życie związane było z trzema miastami: Wadowicami, gdzie urodził się i dorastał, Krakowem, gdzie studiował, był wykładowcą, biskupem, arcybiskupem, kardynałem i Rzymem, gdzie 16 października 1978 roku został wybrany na papieża i przybrał imię Jan Paweł II.

Papież przełomów, myśliciel i filozof, człowiek kultury i sztuki, poeta i aktor, miłośnik gór, człowiek pokoju i dialogu, niestrudzony pielgrzym, inspirator przemian na świecie, mystyk... A przede wszystkim nasz Wielki Rodak!

Papież

red.

Zna go cały świat. Nazywany jest „papieżem podróżnikiem”. Odrobił 104 podróże zagraniczne, odwiedził 129 krajów i prawie wszystkie kontynenty. Beatyfikował 1340 osoby, kanonizował aż 483 osoby, w tym wielu świętych z Polski. Kochał Boga i ludzi, uwielbiał się spotykać z młodzieżą. Polakom był szczególnie bliski, do naszego kraju odrobił aż 8 pielgrzymek, ostatnia była w 2002 roku. Był z nami, kiedy w Polsce rządzą komuniści, wspierał nas nie tylko słowami ale i modlitwą. Zmarł 2 kwietnia 2005 o godzinie 21.37. W dniu jego śmierci na Placu Św. Piotra wołano „Santo subito”, bo wszyscy już wtedy wierzyli, że jest świętym. Kanonizacja odbyła się 27 kwietnia 2015 roku w Watykanie na Placu Św. Piotra.

Zapiski z kwarantanny

(kartki z pamiętników naszych koleżanek i kolegów)

03.04.2020

Drogi Pamiętniku!

To był dzień pełen emocji i wrażeń. 11 marca ostatni raz poszliśmy do szkoły. Na przerwie pan dyrektor zwołał apel i powiedział, że dostał pismo, w którym premier nakazał zamknąć wszystkie szkoły w Polsce na dwa tygodnie. Pomyślałam sobie, że sytuacja jest poważna, nie tylko w Polsce, ale na całym świecie. Z jednej strony byłam zła, ale z drugiej strony pomyślałam sobie, że rządzący i premier wiedzą, co robią i że tak będzie lepiej dla wszystkich. Pan dyrektor dodał jeszcze, że te dwa tygodnie mamy spędzić w domu ucząc się. (Magda Łabuz, kl.6)

Męcząca nauka!

red.

Nadzieja na normalność w zapiskach Bartka i Klemensa i Mariusza

Od 12 marca 2020 r. z powodu epidemii, jaka zapanowała na świecie, zajęcia w szkole zostały odwołane. Wzbudziło to we mnie smutek. Obostrzenia dotyczące zakazu wychodzenia z domu, zamknięte place zabaw, boiska itp. to wszystko spowodowało we mnie strach. Zaczęły się lekcje przez internet. Dosyć to dla mnie wyglądało dziwnie, ale musiałem się przyzwyczajać do nowej rzeczywistości. I tak zamknięcie szkół wydłużyło się do dzisiaj.

Nie mogłem spotykać się z kolegami i koleżankami, by chociaż przez chwilę pograć w piłkę nożną, słyszeliśmy się tylko przez internet. Większość wolnego czasu spędzałem z rodziną. Jeździłem też z mamą na rowerach i do teraz jeżdżę. Oglądałem ciekawe filmy, np. o dzieciach jak żyją w Afryce. Naprawdę mają trudne warunki życia. Film o Janie Pawle II też oglądałem, ponieważ 5 maja 2020 r. była 100. rocznica urodzin Jana Pawła II i dałem jego obrazek na okno. Nie ukrywam, że wolny czas spędzałem przy grach komputerowych, ale z rozsądkiem. Tyle czasu już minęło od marca, a pandemia dalej trwa. Chcę, żeby to wszystko się skończyło i wróciło do normy. Tęsknię za zwykłym życiem! (Bartek Potępa, kl.5)

Kolejny tydzień kwarantanny rozpocząłem zajęciami z języka angielskiego i matematyki. Powtarzaliśmy materiał do egzaminu ósmoklasisty. Po zajęciach sprzątałem w ogrodzie. W wolnym czasie oglądałem telewizję i słuchałem muzyki. Wieczorem poszedłem na spacer z psem i słuchałem śpiewu ptaków.

Zachorowalność w naszym rejonie spada, więc mamy nadzieję, że powrócimy do normalnego życia. Pocieszające dla nas informacje płyną także z zagranicy, gdzie wyniki się poprawiają, przybywa ludzi wyleczonych. Myślę, że wszyscy tęsknimy już za normalnością.

(Klemens Gniadek, kl.8)

Trening

MK

Zajęcia online, tęsknota za normalnością...

Drogi Pamiętniku, już od trzech miesięcy siedzę w domu i nie mogę się doczekać, kiedy wyjdę z niego. Dzisiaj rano musiałem wcześniej wstać, ponieważ o 8.00 zaczynałem lekcje online. Jest to gorsza forma nauki, ale dobrze, że przynajmniej jest, niż byśmy w ogóle się nie uczyli. Mam nadzieję, że pomimo utrudnionego nauczania, napiszę jak najlepiej egzamin ósmoklasisty i dostanę się do wymarzonej szkoły.

Gdy skończyłem lekcje, poszedłem zaczerpnąć świeżego powietrza. Ja przynajmniej mogę wyjść na podwórko koło domu, gorzej mają ludzie w miastach.

Bardzo brakuje mi treningów, na które uwielbiam chodzić, dlatego mimo ich braku trenuję wokół domu, by nie wypaść z formy. Biegam, ćwiczę odbicia piłki. Dla mnie trening jest również odskocznią od ciągłego siedzenia przed książkami, komputerem. W szkole było inaczej, można było pożartować z kolegami, teraz pozostawieni jesteśmy samym sobie. Dobrze, że mam liczną rodzinę, to jest wesoło, ale współczuję tym, którzy nie mają innych osób wokół siebie.

Wczoraj wieczorem oglądałem wiadomości ze świata. Słyszę dobre i złe informacje. Jednak pocieszające jest to, że w niektórych krajach jest coraz lepiej. Oby tak dalej!

(Mariusz Kieroński, kl.8)

Recenzja książki Antoniny Kasprzak „Wilka smocza dziewczynka”, lektury do etapu powiatowego Wielkiej Ligi Czytelników
(oprac. Michał Rzepka)

Tytułowa bohaterka Wilka mieszka z mamą w Polsce. Nie jest zwykłą dziewczynką, należy do smoczego gatunku wil, który zamieszkuje dolinę Dunaju, góry Bułgarii i Rumunii, posiada swoją kulturę, język i taniec „ngjarte”. Mieszkają na odludziu w domach pod ziemią, unikają ludzi. Tak też żyła 10-letnia Wilka. Nie chodziła do szkoły, lekcje miała zdalne z domu, nie miała żadnych przyjaciół, całymi dniami uczyła się tańca, aby wystąpić w konkursie i w ten sposób wypracować sobie przynależność do gatunku wil. Pewnie jej życie byłoby nadal samotne i monotonne, gdyby nie spotkała sióstr Adamczyk: Poli i Klary zwanej Bułą. Pola to dziewczynka mądra, rezolutna, spostrzegawcza, już przy pierwszym spotkaniu z Wilką wiedziała, że nie jest ona zwyczajną dziewczynką. Wszystko kończy się szczęśliwie. Tytułowa bohaterka zaczyna życie jak każda normalna dziewczynka w jej wieku, chodzi do szkoły, ma przyjaciół, uczęszcza na lekcje baletu.

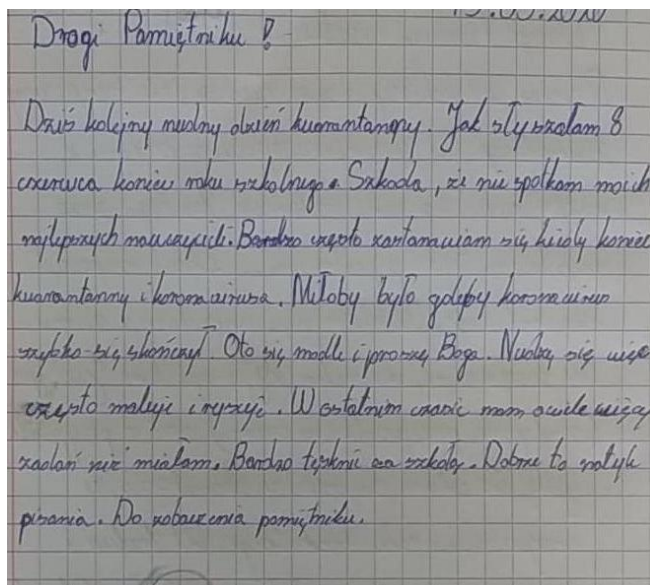
Książka ta jest bardzo ciekawa i godna przeczytania. Pokazuje co znaczy przyjaźń, dochowanie tajemnicy oraz jak wygląda zwykłe, rodzinne życie, jakie prowadziła rodzina Adamczyków. Występują w niej elementy fantastyczne, co tworzy tajemniczą atmosferę i pobudza wyobraźnię czytelnika. Są w niej obecne rysunki Katarzyny Bukiert, które bardzo upiększają całość. Książka warta przeczytania, gorąco polecam!!!

Środa, 19 maja 2020 r.

Mija kolejny tydzień naszej kwarantanny narodowej. Nie miałem co robić z nudów, dlatego postanowiłem podszkolić swoją jazdę na rowerze i nauczyć się kilka nowych sztuczek. Na początku, bo zapomniałem już jak się jeździ. Po krótkiej jeździe postanowiłem sprawdzić na Youtube jak prawidłowo i bezpiecznie jeździć na jednym kole. Gdy oglądałem filmiki, wziąłem się do działania. Po kilku nieudanych próbach i wywrotkach wreszcie udało mi się przejechać kilka metrów na jednym kole. Jestem z siebie bardzo zadowolony. (Mateusz Kieroński, kl.7)

Zapiski z kwarantanny

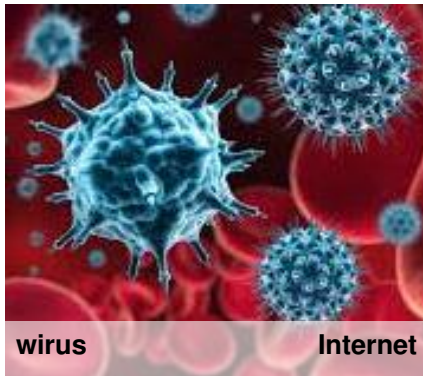
(kartki z pamiętników
Joasi i Mateusza)

Wielu uczniów już tęskni za „normalną” szkołą (Michał Rzepka)

**Red...
akcja!**

Nigdy nie przypuszczałem, że ten rok szkolny będzie tak wyglądał, że będziemy mieć ograniczony dostęp do szkoły.

W dniu 11 marca, w związku ze zwiększoną liczbą **zakażonych na koronawirusa**, rząd zdecydował na zamknięcie

szkół, żłobków i przedszkoli. Zajęcia odwołano do 25 marca. Początkowo traktowaliśmy ten czas jako „koronaferie”.

Rzepka M.
Kieroński Mat.
Łabuz M.
Gniadek K.
Kieroński Mar.
Potępa B.
Wójcik J.

Miejmy nadzieje, że pandemia wygaśnie...

Siedzieliśmy w domach i czekaliśmy na dalsze decyzje. W kolejnych dniach przedłużono zamknięcie

szkół do Świąt Wielkanocnych i zalecono zdalne nauczanie, czyli realizowanie programu nauczania

na odległość. Wtedy zaczęły się różne problemy, nie tylko z internetem. Czuliśmy smutek.

i od 1 września wrócimy wszyscy do szkoły...

Od 25 maja mają nastąpić pewne zmiany, sytuacja w Polsce wydaje się stabilna i postanowiono otworzyć żłobki,

przedszkola i klasy od I do III, aby zapewnić dzieciom opiekę i rodzice mogli wrócić do pracy.

Przemówienie Sódmo-klasisty

Drodzy Koleżanki i Koledzy!

Zwracam się do Was z prośbą, abyście zostali w domu. Pandemia koronawirusa, który wciąż atakuje,

zmusza nas do podjęcia szczególnych środków ostrożności. Dlatego w tym trudnym czasie musimy być zdyscyplinowani, unikać zbędnych kontaktów z innymi ludźmi.

Najbardziej na chorobę narażone są starsze osoby, które mogą wychodzić do sklepów w godzinach od 10.00 do 12.00, aby niepotrzebnie nie kontaktować

się z innymi. Czy taka sytuacja jest łatwa? Czy zachorujemy? Kiedy wrócimy do szkoły? Te i inne pytania cisną się na usta, ale nie znamy na nie odpowiedzi. **Drodzy Czwtelnicv!**

Pamiętajcie, żeby nie wychodzić z domu bez potrzeby! To uchroni nas przed zarażeniem, chorobą, pobytem w szpitalu a może nawet śmiercią.

Bądźmy ostrożni, rozważni, zdyscyplinowani jakby od tego zależało życie nasze i naszych bliskich.

Dziękuję za uwagę i życzę zdrowia!